

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

МАТЕРІАЛИ
*XI Міжнародної науково-
практичної конференції студентів
та молодих науковців*
**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

16 травня 2018 року
м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали XI Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2018.- 356 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ–
голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – кандидат економічних наук, професор, проректор з наукової
роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Тимошук Олександр Станіславович – кандидат педагогічних наук, доцент– заступник
голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;

Виткалов Сергій Володимирович – кандидат мистецтвознавства, доцент;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Кирильчук Олександр Миколайович – кандидат філологічних наук, доцент;

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Трофімчук Володимир Миколайович – кандидат педагогічних наук, доцент;

Панасюк Віктор Миколайович – здобувач ступеня PhD;

Поліщук Ольга Павлівна – здобувач ступеня PhD;

Биков Олександр Володимирович – здобувач вищої освіти IV курсу історико-соціологічного
факультету;

Бортник Леонід Васильович– здобувач вищої освіти IV курсу фізико-технологічного
факультету;

Зайченко Сергій Вікторович – здобувач вищої освіти IV курсу фізико-технологічного
факультету.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол №4 від 26.04.2018р.)

$$112 : 7 = (70 + 42) : 7 = 70 : 7 + 42 : 7 = 10 + 6 = 16$$

70 42

Прийоми «напівписьмового» ділення трицифрового числа на одноцифрове в німецькій школі розкриваються шляхом формулювання правила [3, с. 26]:

«Ти можеш ділити поступовими кроками. Зверни увагу, що завдання розв'язується частинами завдань, які вимагають ділення.

Обчислюй так:

$$\begin{array}{r} 544 : 4 = \\ 400 : 4 = 100 \\ + \\ 120 : 4 = 30 \\ + \\ 24 : 4 = 6 \\ \hline 544 : 4 = 136 \end{array}$$

Знову ж таки існує відмінність між методичними підходами до розкриття цього прийому в українській і німецькій школах.

Якщо передбачити дотримання структури обчислень, то в українській школі знову ж таки спираємось на правило ділення суми на число. При цьому ділене розкладаємо на суми таких доданків, кожен з яких ділиться на число і які називаємо зручними. Запис алгоритму має вигляд:

$$544 : 4 = (400 + 120 + 24) : 4 = 400 : 4 + 120 : 4 + 24 : 4 = 100 + 30 + 6 = 136.$$

Вважаємо, що в українській школі теоретичні основи дещо вищі, ніж в німецькій, а в свою чергу, в німецькій школі значно вища практична спрямованість.

Список використаних джерел

1. Богданович М. В. Математика : підруч. для 2 кл. загальноосвіт. навч. закл. / М.В. Богданович, Г.П. Лищенко. — К. : Генеза, 2012. — 160 с. : іл.
2. Рівкінд Ф. М. Математика: підруч. для 2 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Ф. М. Рівкінд, Л. В. Оляницька. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2012. – 160 с.
3. Bruna van Libski: lehrbuch für die 3. Klasse / Rechnen bis 1000 / Bruna van Libski. - G.: Ravensburger Buchverlag Otto Maier GmbH, 1999. – 32 s.

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ЦІННІСТЬ

Жовнір А. О., здобувач вищої освіти

Маліновська Н. В., кандидат педагогічних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Виховання здорового покоління з гармонійним розвитком фізичних і духовних якостей – одне з основних завдань сучасного суспільства. У будь-якому суспільстві, побудованому на гуманістичних і демократичних принципах, здоров'я людини є вищою цінністю, найважливішим надбанням держави, воно – безперечний пріоритет, застава життєстійкості і прогресу суспільства.

Теоретичний аналіз філософської і психолого-педагогічної літератури з проблеми формування здорового способу життя в системі освіти показав, що в наш час ця проблема є актуальною і недостатньо розробленою в практичному плані. Здоровий спосіб життя для більшості людей не представляє життєвої цінності, що більшою мірою пов'язане з недостатнім розумінням і осмисленням даного феномену.

Різним аспектам формування здорового способу життя присвятили дослідження В. Горашук, О. Дубогай, І. Петренка, Н. Хоменка, С. Юрочкіна.

Термін «здоровий спосіб життя» широко використовується у дослідженнях валеологічного спрямування. Разом з тим, у педагогіці до цього часу немає чіткого визначення даного поняття та критеріїв виховання здорового способу життя. Педагоги розглядають здоровий спосіб життя як спосіб життєдіяльності і як процес дотримання людиною певних норм, правил, обмежень [2].

У праці «Соціальні технології культивування здорового способу життя людини» Л. Суценко проводить детальний аналіз відомих поглядів, визначень та підходів до поняття здоров'я. На її думку, на сьогодні усе більше утверджується точка зору, відповідно до якої здоров'я визначається взаємодією біологічних та соціальних чинників, тобто зовнішні впливи опосередковані особливостями функцій організму та їх регуляторних систем. У науковій роботі аналізується понад 200 визначень поняття здоров'я, яке нерозривно пов'язане з поняттям «здоровий спосіб життя» [1].

У сучасному розумінні уявлення про здоровий спосіб життя відходить від вузького поняття феномена здоров'я, набуває поширення розуміння його як психосоматичного феномена, обов'язково пов'язаного з міжлюдськими взаєминами, соціальним самовизначенням, з рівнем саморегуляції людини.

Під здоровим способом життя вчені розуміють усвідомлене, відповідальне, активне ставлення до власного здоров'я, метою якого є формування, збереження і зміцнення всіх складових здоров'я [4].

Здоровий спосіб життя об'єднує все, що сприяє виконанню людиною професійних, громадських і побутових функцій в оптимальних для здоров'я умовах і виражає зорієнтованість діяльності особистості у напрямі формування, збереження і зміцнення свого здоров'я.

На думку вчених, здоровий спосіб життя – це спосіб життєдіяльності людини, однією з основних цінностей якого є формування, збереження й зміцнення здоров'я; у якому реалізується усвідомлене, активне ставлення до власного здоров'я, вміння акумулювати певні позитивні та нейтралізувати негативні зовнішні чинники, що впливають на здоров'я [5].

Вчені зауважують, що здоровий спосіб життя для кожного індивідуальний. Він є «обличчям» індивіда, що відбиває рівень суспільного прогресу, що характеризується його трудовою діяльністю, побутом, особливостями його психіки і функціональних можливостей організму. Рівень життя – це, в першу чергу, задоволення матеріальних, духовних і культурних потреб людини. Стилю життя характерні поведінкові особливості життя людини, психологія і психофізіологія. По суті своїй саме здоров'я повинно стояти на першому місці і має стати найпершою потребою людини.

Здоровий спосіб життя – це такий стиль існування, за якого через застосування певних методів впливу на організм і його оточення, рівень життєдіяльності організму стає оптимальним, знаходить вияв постійне вдосконалення і використання потенціалу організму без завдання йому шкоди, причому активність організму і його можливості зберігаються до самої старості [3].

Таким чином, здоровий спосіб життя є комплексним способом життєдіяльності людей, спрямованим на гармонічну підтримку фізичних, психічних, моральних, соціальних і трудових функцій. Здоров'я є найважливішою цінністю не лише окремої людини, а й загалом усього суспільства. Для того, щоб людина мала змогу піклуватися про своє здоров'я, вона повинна ставитися до життя як найважливішого дарунку природи.

Формування здорового способу життя сьогодні має стати комплексною, системною та цілеспрямованою діяльністю науковців, органів державної влади та місцевого самоврядування, громадських організацій, сім'ї, інших соціальних інститутів, яка безпосередньо спрямована або опосередковано стосується формування, збереження, зміцнення, витривалості, відновлення і передачі здоров'я молодого покоління.

Список використаних джерел

1. Суценко Л.П. Соціальні технології культивування здорового способу життя людини / Л.П. Суценко. – Запоріжжя, 1999. – 308 с.
2. Фруміна Н.А. Формування основ здорового способу життя [Текст] / Н.А. Фруміна // Управління ДОП. – № 1. – 2004. – С. 75 – 79.
3. Цимбал Н.М. Практикум з валеології. Методи зміцнення фізичного здоров'я : [навч.- метод. посіб. для студентів вищих педагог. навч. закладів, вчителів та уч. загальноосвіт. шк.] / Н. М. Цимбал. – Тернопіль : Навчальна книга-Богдан, 2007. – 168 с.
4. Шаповалова В. Формування навичок здорового способу життя / В.Шаповалова // Психолог. – 2013. – № 19 – 20. – С. 7–10.
5. Шахненко В.І. Здоровий спосіб життя як сукупність чинників здоров'я / В.І. Шахненко // Основи здоров'я. – 2015. – № 12. – С. 8 – 12.

ДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Жолдош Н. В. здобувач вищої освіти

Потапчук Т.В., доктор педагогічних наук, професор

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Для забезпечення якості та рівня розвитку суспільства освіта повинна володіти механізмом динамічного саморозвитку, тобто бути інноваційною. Відтак важливим є застосування в навчально-виховному процесі закладів дошкільної освіти інноваційних педагогічних технологій.

У науковій літературі поняття «педагогічна технологія» розглядається як 1) системна сукупність, порядок функціонування особистісних, інструментальних і методичних засобів, використовуваних для досягнення педагогічної мети; 2) змістовна техніка реалізації навчального процесу; 3) системний метод створення, застосування, визначення процесу викладання та засвоєння знань з урахуванням технічних і людських ресурсів, їх взаємодії. Спрямована на оптимізацію форм освіти. Педагогічна технологія функціонує і як наука, що досліджує найраціональніші шляхи навчання, і як система способів, принципів і регуляторів, застосовуваних у навчанні, і як реальний процес навчання. В загальнопедагогічному розумінні характеризує цілісний освітній процес із його метою, змістом і методами навчання [2, с.105]. Водночас термін «інноваційна педагогічна технологія» дослідники тлумачать як цілеспрямоване систематичне та послідовне впровадження в практику прийомів, способів педагогічних дій і засобів, які охоплюють цілісний навчально-виховний процес від визначення його мети до одержання очікуваних результатів, інші – як комплексний, інтегрований процес, що охоплює суб'єктів, ідеї, способи організації інноваційної діяльності і забезпечує результативність нововведення. За іншими підходами до інновацій зараховують не просто створення нових засобів, а й сутнісні зміни, які виявляються в новому способі діяльності, стилі мислення.

До специфічних сутнісних ознак педагогічних технологій належать:

- концептуальність (передбачає опору технології на конкретну наукову концепцію або систему уявлень);